

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej czynem niedozwolonym (roszczenie ex delicto), rozpatrywane odrębnie i interpretowane w sposób autonomiczny, należy zakwalifikować jako roszczenie ex contractu na podstawie art. 7 pkt 1 rozporządzenia (UE) 1215/2012⁽¹⁾, jeżeli to roszczenie ex delicto w jakikolwiek sposób zbiega się z roszczeniem ex contractu, przy czym istnienie roszczenia ex delicto nie jest uzależnione od wykładni umowy?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: gdzie znajduje się miejsce wystąpienia szkody („Erfolgsort”) w rozumieniu art. 7 pkt 2 rozporządzenia Bruksela I bis, jeżeli dostawca usług płatniczych dokonuje przelewu pieniędzy elektronicznych z rachunku klienta na rachunek odbiorcy – przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych, znajdujący się u tego samego dostawcy usług płatniczych, a współdziałanie dostawcy usług płatniczych przy dokonywaniu płatności na rzecz przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych można ewentualnie uznać za czyn niedozwolony?
 - 2.1) W siedzibie dostawcy usług płatniczych jako miejscu transakcji płatniczej przy użyciu pieniądza elektronicznego?
 - 2.2) W miejscu, w którym w wyniku transakcji (przynajmniej jeśli transakcja byłaby zgodna z prawem) powstaje roszczenie dostawcy usług płatniczych o zwrot kosztów w stosunku do klienta, który zlecił płatność?
 - 2.3) W miejscu zamieszkania klienta, który zlecił płatność?
 - 2.4) W miejscu, w którym znajduje się rachunek bankowy klienta, do którego dostawca usług płatniczych ma dostęp poprzez upoważnienie do obciążania tego rachunku w celu zasilenia konta pieniądza elektronicznego?
 - 2.5) W miejscu, w którym pieniądze przelane przez dostawcę usług płatniczych na konto bukmacherskie u przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych zostają utracone w trakcie gry hazardowej, czyli w siedzibie przedsiębiorstwa prowadzącego działalność w zakresie gier hazardowych?
 - 2.6) W miejscu, w którym klient bierze udział w zakazanych grach hazardowych (o ile miejsce to jest jednocześnie miejscem zamieszkania klienta)?
 - 2.7) W żadnym z tych miejsc?
 - 2.8) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie ustęp drugi, to jest gdy miejscem wystąpienia szkody jest miejsce, w którym w wyniku transakcji powstaje roszczenie dostawcy usług płatniczych o zwrot kosztów wobec klienta: Gdzie powstaje roszczenie o zwrot kosztów w stosunku do klienta zlecającego płatność? Czy w celu ustalenia miejsca tego zobowiązania można posłużyć się miejscem wykonania ramowej umowy o świadczenie usług płatniczych lub miejscem zamieszkania dłużnika?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz. Urz. 2012, L 351, s. 1)

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal administratif de
Dijon (Francja) w dniu 31 marca 2021 r. – Pan X / Préfet de Saône-et-Loire**

(Sprawa C-206/21)

(2021/C 278/37)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal administratif de Dijon

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pan X

Strona pozwana: Préfet de Saône-et-Loire

Pytanie prejudycjalne

Czy wymagając ubezpieczenia zdrowotnego oraz wystarczających środków, aby nie stanowić obciążenia dla systemu pomocy społecznej [przyjmującego państwa członkowskiego], art. 7 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 4 dyrektywy 2004/38/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. ⁽¹⁾, wprowadzają pośrednią dyskryminację [...] ze szkodą dla osób, które ze względu na swoją niepełnosprawność nie mają możliwości wykonywania działalności zawodowej lub mogą wykonywać jedynie ograniczoną działalność i tym samym mogą znaleźć się w sytuacji niemożności posiadania środków wystarczających do ich utrzymania, przy czym nie korzystają w stopniu znaczącym, czy też nieracjonalnym, z systemu pomocy społecznej państwa członkowskiego, na którego terytorium przebywają?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG (Dz.U. 2004, L 158, s. 77).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht
(Niemcy) w dniu 19 kwietnia 2021 r. – Bundesrepublik Deutschland reprezentowana przez
Bundesministerium des Innern, für Bau und Heimat / MA, PB**

(Sprawa C-245/21)

(2021/C 278/38)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: Bundesrepublik Deutschland

Druga strona postępowania rewizyjnego: MA, PB

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy administracyjne zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu, które zarządzono – z możliwością cofnięcia tego zawieszenia – jedynie wskutek faktycznej (czasowej) niemożności przekazania spowodowanej pandemią COVID-19, jest objęte zakresem stosowania art. 27 ust. 4 rozporządzenia Dublin III ⁽¹⁾ w ramach sądowego postępowania w sprawie środka zaskarżenia?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy taka decyzja o zawieszeniu powoduje przerwanie biegu terminu przekazania określonego w art. 29 ust. 1 rozporządzenia Dublin III?
- 3) W razie odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie: Czy ma to zastosowanie również wtedy, gdy przed pojawieniem się pandemii COVID-19 sąd oddalił złożony na podstawie art. 27 ust. 3 lit. c) rozporządzenia Dublin III przez osobę ubiegającą się o ochronę wniosek o zawieszenie wykonania decyzji o przekazaniu do czasu zakończenia postępowania w sprawie środka zaskarżenia?

⁽¹⁾ Rozporządzenia (UE) nr 604/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).